

זיי זענען אוועקגעגאנגען קויפן, איז דער התן
 געקומען; און די, וואָס זענען געווען גרייט, זענען
 אריינגעגאנגען מיט אים אויף דער חתונה, און די
 טיר איז פארשלאָסן געוואָרן. און שפעטער קומען
 אויך די איבריִקע יונגפֿרויען, און זאָגן: האָר, האָר,
 עפֿן אונז אויף! ער אָבער האָט ענטפֿערנדיק געזאָגט:
 באַמת זאג איך איך, איך קען איך נישט! וואַכט
 זשע; ווייל איך ווייסט נישט דעם טאָג, און אויך
 נישט די שעה.
 וואָרום גלייך ווי אַ מענטש פֿאַרן אוועקפֿאַרן,
 האָט צונויפֿגערופֿן זיינע קנעכט, און זיי איבערגע-
 געבן זיינע גיטער; און איינעם האָט ער געגעבן
 פינף טאַלאַנטן, דעם אַנדערן צוויי, און דעם דריטן
 איינעם; יעדן לויט זיין אייגענעם כּח; און איז פֿאַלד
 אוועקגעפֿאַרן. און דער, וואָס האָט באַקומען די
 פינף טאַלאַנטן, איז געגאַנגען און האָט געהאַנדלט
 מיט זיי, און פֿאַרדינט אַנדערע פינף. דעסגלייכן
 דער, וואָס האָט באַקומען די צוויי טאַלאַנטן, האָט
 פֿאַרדינט אַנדערע צוויי. דער אָבער, וואָס האָט
 באַקומען דעם איינעם, איז געגאַנגען און האָט
 געגראָבן אין דער ערד, און פֿאַרבאָרגן זיין האָרט
 געלט. און נאָך אַ לאַנגער צייט קומט דער האָר פֿון
 יענע קנעכט, און מאַכט אַ חשבון מיט זיי. און עס
 איז געקומען דער, וואָס האָט באַקומען די פינף
 טאַלאַנטן; און האָט געברענגט אַנדערע פינף
 טאַלאַנטן, און געזאָגט: האָר, דו האַסט מיר איבער-
 געגעבן פינף טאַלאַנטן; זע, איך האָב פֿאַרדינט
 אַנדערע פינף טאַלאַנטן. האָט זיין האָר געזאָגט צו
 אים: וואויל! דו גוטער און געטרייער קנעכט! פֿיסט
 געווען געטריי איבער ווייניק, איך וועל דיך זעצן
 איבער אַ סך; גיי אַריין צו דיין האָרט שמחה! איז